

Směrnice EU o povinném auditu účetních závěrek

V Úředním věstníku EU byla dne 9. 7. 2006 pod číslem L157/87 vyhlášena nová směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. 5. o povinném auditu roční a konsolidovaných účetních závěrek.

Cílem nové směrnice je obnovit spolehlivost účetních závěrek, jež byla narušena nedávnými skandály po celém světě. Mnohem lépe upravuje povinnosti statutárních auditorů, jejich nezávislost a etické zásady. Směrnice by měla zvýšit nezávislost auditorů na auditovaných subjektech, ale současně umožnit lepší kontrolu jejich práce. Směrnice se v nejbližší době dotkne i auditorů v ČR, velmi pravděpodobně prostřednictvím nového zákona o auditorech. Cílem směrnice je podstatná, i když ne úplná harmonizace požadavků na povinný audit. Směrnice upravuje statutární audit účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek, tj. audit vyžadovaný ze zákona. Ostatní auditorskou činnost ponechává liberalizovanou.

Podle této směrnice mohou statutární auditory provádět pouze statutární audit a auditorské společnosti schválené v příslušném členském státu. Dojde tak ke zrušení hostujících auditorů. Směrnice dále stanoví kvalifikační podmínky a předměty zkoušek pro statutární auditory a podmínky pro kontinuální vzdělávání. Členské státy musí zajistit, aby auditori a auditorské společnosti podléhali stavovským etickým požadavkům, byli nezávislí a objektivní. Audi-

ty je nutno provádět dle Mezinárodních auditorských standardů auditu schválených Komisí.

Směrnice dále požaduje, aby auditor skupiny převzal plnou odpovědnost za konsolidovanou účetní závěrku a prověřil práci druhých auditorů tak, aby tuto odpovědnost mohl převzít.

Všichni auditori musí podléhat systému zajišťování kvality auditu a směrnice stanoví kritéria pro takovýto systém. Členské státy musí zajistit účinný systém vyšetřování a sankcí při neadekvátním výkonu statutárního auditu včetně zveřejňování těchto sankcí. Směrnice zvlášť stanoví principy veřejného dohledu nad auditory, jehož většina musí být tvořena osobami mimo profesi.

Upravuje také jmenování, odvolání a ko-munikaci s auditorem. Auditor musí být jmenován valnou hromadou nebo jí na roveň postaveným orgánem. Auditor může být odvolán jen

z vážných důvodů, mezi něž nepatří rozdílné názory na účetní nebo auditorské postupy, a jeho odvolání musí být oznámeno orgánu veřejného dohledu.

Směrnice dále obsahuje zvláštní ustanovení pro statutární audit subjektů veřejného zájmu.

Směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v úředním věstníku EU a členské státy jsou povinny přijmout a zveřejnit předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 29. 6. 2008.

Ing. Milan Pašek, pasek@fucik.cz

DPH ze služeb poskytovaných bezúplatně

Reklamní dárky poskytnuté bezplatně mají zvláštní režim, kdy nepodléhají DPH na výstupu a zároveň u nich lze uplatnit nárok na odpočet DPH. Počátkem roku navíc Ministerstvo financí (dále MF) souhlasilo s výkladem na základě Šesté směrnice. Tato předloha pro národní zákony o DPH je mnohem benevolentnější a do režimu reklamních předmětů zahrnuje i vzorky zboží či produkce. To se však týká jen plnění ve formě zboží či hmotných dáreků. U bezúplatně poskytovaných služeb, ať jsou poskytovány podpůrně k vlastním zdanitelným plněním plátce, nebo jako vzorky služeb nabídnuté potenciálním zákazníkům k vyzkoušení, je třeba větší obezřetnosti. Zopakujeme pravidla, jimiž se řídí režim DPH u bezúplatně poskytovaných vzorků zboží a reklamních dáreků:

Reklamní dárky

Poskytnutí reklamních a propagačních předmětů **nepodléhá DPH** na výstupu, pokud spl-

ňují podmínky § 13 odst. 10 písm. c) zákona o DPH. Předměty musí mít jednotkovou cenu do 500 Kč, nesmí být předmětem spotřebních daní s výjimkou tichého vína a musí být označeny obchodní firmou či ochrannou známkou poskytovatele, popř. názvem propagovaného zboží nebo služby. Zároveň je zachován nárok na odpočet DPH na základě § 72 odst. 2 písm. e) zákona o DPH.

Začátkem roku 2006 MF potvrdilo výklad na základě přímého účinku Šesté směrnice, z níž zákony o DPH jednotlivých států vycházejí. Podle tohoto pro plátce příznivějšího výkladu **se DPH neodvádí ani z dáreků malé hodnoty podléhajících spotřebním daním** při jejich poskytnutí pro potřeby podniku, což může být doloženo i jinak než označením vymezeným výše. Dárky malé hodnoty jsou tedy širším pojmem než reklamní a propagační předměty

(Pokračování na stránce 2)

FINANČNÍ MANAGEMENT

vás zve na
II. výroční konferenci

EXCELLENCE IN FINANCE

– nejlepší praxe v oblasti finančního řízení
v České republice a na Slovensku

18. a 19. října 2006

v Hotelu AMBASSADOR, Praha

Více informací na: www.cfoclub.cz

DAŇOVÝ KALENDÁŘ – ZÁŘÍ

8. 9.

Pojistné – je splatná záloha na důchodové pojištění a nemocenské pojištění a záloha na zdravotní pojištění za srpen

11. 9.

Spotřební daň – platba daně za červenec (mimo spotřební daň z lihu)

15. 9.

Daň z příjmů – čtvrtletní záloha u poplatníků, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 150 tisíc Kč

KRÁTCE

Nález ústavního soudu

S účinností od 1. 7. 2007 ústavní soud zrušil ustanovení § 5 odst. 3 věty druhé a třetí zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a ustanovení § 6 odst. 4 písm. a) bodu 11 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Obě ustanovení mají vazbu na péči o dítě do 4 let (a při mimořádně těžkém zdravotním postižení o péči do 18 let) věku dítěte.

Podle současně platného znění zákona o důchodovém pojištění se doba péče o dítě ve věku do 4 (respektive 18) let považuje za dobu, která se pro účely nároku na důchod započítává stejně jako doba odpracovaná. Péči o dítě prokazují správě sociálního zabezpečení žena a muž rozdílně. Aby byla muži uznána péče o dítě jako doba pojištění, musí si muž nejpozději do dvou let po skončení péče o dítě podat přihlášku k pojištění. Ženě ale stačí při sepisování žádosti o důchod předložit rodný list dítěte. Ministerstvo práce a sociálních věcí zdůvodňuje rozdílnost podmínek tím, že péče o dítě může být jako doba pojištění uznána jen jednomu z rodičů, a protože většinou o dítě pečuje žena, je z administrativního hlediska jednodušší, když větší nároky na prokazování péče nese muž (nestačí mu rodný list dítěte, ale musí být přihláška k pojištění – a tuto přihlášku k pojištění nemůže podat až při sepisování žádosti o důchod, ale nejpozději do dvou let od skončení péče o dítě).

Ústavní soud však argumentaci Ministerstva práce a sociálních věcí neuznal a výše zmíněvané ustanovení zrušil z důvodu neodůvodně-

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

podle našich předpisů. MF se však nevyjádřilo k souvisejícímu nároku na odpočet.

Vzorky produktů a zboží

Režim dáreků malé hodnoty se podle Šesté směrnice vztahuje i na vzorky zboží poskytnuté bezúplatně potenciálním zákazníkům, tj. na reklamní účely. To však neplatí podle českého zákona o DPH. MF však potvrdilo, že režim Šesté směrnice lze při splnění podmínek použít i v ČR. Pokud plátce skutečně poskytuje vzorek svého zboží, **DPH na výstupu** se za splnění ostatních podmínek neodvádí, a to ani ze vzorků zboží podléhajících spotřební dani bez ohledu na jejich hodnotu. Je nutné doložit použití a poskytnutí pro potřeby podniku. Pro možnost uplatnění **nároku na odpočet DPH** na vstupu je sštější, aby šlo skutečně o vzorek. To je závislé na konkrétních podmínkách.

Bezúplatně poskytované služby podle zákona o DPH

Obdobný postup pro služby není v českém zákoně o DPH obsažen. Podle § 14 odst. 3 písm. a) a § 14 odst. 4 písm. b) zákona o DPH se za poskytnutí služby za úplatu považuje také poskytnutí služby pro osobní potřebu plátce a jeho zaměstnanců nebo **pro jiné účely než související s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce**, byl-li u přímo souvisejících přijatých plnění uplatněn nárok na odpočet daně.

Bezúplatně poskytované služby podle Šesté směrnice

Podle článku 6 odst. 2 písm. b) Šesté směrnice se za poskytování služeb za protiplnění (rozuměj za úplatu) považuje též poskytování služeb, které bezúplatně provádí osoba podléhající dani pro svou soukromou potřebu nebo potřebu svých zaměstnanců, popř. obecněji řečeno **k jiným účelům než pro potřebu svého podniku**. Evropský soudní dvůr, který je kompetentní k závaznému výkladu Šesté směrnice, se přímo k této otázce nevyjadřoval. Existuje však judikatura zabývající se souvislostí přijatých zdanitelných plnění s ekonomickou činností plátce při uplatnění nároku na odpočet daně, kdy se podmínka souvislosti s ekonomickou činností vykládá velmi široce. Např. podle rozhodnutí C-110/94 musí být na ekonomickou činnost nahlíženo bez ohledu na účel nebo výsledek dosažený danou činností. Podnikatel má proto nárok na odpočet také u přípravných aktivit bez ohledu na skutečnost, zda je zamýšlená ekonomická činnost nakonec uskutečněna.

Poskytnutí s DPH v. bez DPH

Český zákon o DPH i Šestá směrnice přistupují k zdanění bezúplatných služeb obdobně. Zatímco bezúplatné služby poskytnuté pro účely nesouvisející s ekonomickou činností podléhají DPH, jejich poskytnutí pro účely související s ekonomickou činností nebude zdaněno DPH na výstupu.

Vzorky služeb a darování služeb

V této věci vyvolali zástupci Komory daňových poradců jednání s představiteli MF. Zabývali se situací, kdy plátce poskytuje služby bez úplaty, přičemž jeho motivem je snaha zvýšit nebo udržet objem zdanitelných plnění poskytovaných za úplatu. Jde zejm. o služby poskytnuté zdarma k vyzkoušení potenciálním zákazníkům nebo služby související s poskytováním hlavních zdanitelných plnění (např. bezplatná autobusová přeprava do obchodního centra).

Příspěvek daňových poradců se nezabýval výkladem bezplatných služeb poskytovaných zaměstnancům plátce nebo pro osobní potřebu plátce ani plněními podmíněnými úplatným odebráním jiného plnění.

Na základě výše uvedeného dovozují, že služba poskytnutá zdarma nebude podléhat dani, pokud plátce prokáže, že byla poskytnuta s cílem zvýšit nebo udržet objem poskytovaných zdanitelných plnění. Odvolávají se rovněž na analogii se vzorky zboží.

Uvedená ustanovení vykládají následujícím způsobem: Poskytnutí služby bezúplatně za účelem jejího vyzkoušení potenciálními zákazníky bude **souviset s ekonomickou činností plátce**, pokud je rozsah poskytnutých bezúplatných služeb přiměřený zamýšlenému cíli a plátce prokáže důvodnost svých očekávání, že poskytnutí bezúplatných služeb k zamýšlenému cíli povede. Cílem se rozumí udržení nebo zvýšení objemu zdanitelných plnění poskytovaných za úplatu. Souvislost bezúplatně poskytnuté služby s uskutečňováním ekonomických činností lze prokázat např. kalkulací nákladů na bezúplatně poskytovanou službu do ceny uskutečňovaných plnění.

To ale není případ bezúplatného poskytnutí služeb na charitativní nebo obdobné účely, kdy je cílem zlepšit image plátce či jeho plnění u veřejnosti. Takové poskytnutí bude podléhat DPH.

Stanovisko Ministerstva financí

Ministerstvo financí nesouhlasí s analogií se vzorky zboží a dárky malé hodnoty, neboť Šestá směrnice tuto otázku neřeší pro oblast služeb. Považuje za nutné posuzovat každý případ samostatně. Plátce musí především unést důkazní břemeno, že služba byla poskytnuta bezúplatně v rámci ekonomických činností, tj. ve smyslu judikátů Evropského soudního dvora musí prokázat svůj prospěch z takové činnosti.

Závěr

Jednoznačný výklad tedy nebyl přes snahu předkladatelů přijat. Nezbyvá než věnovat každému případu velkou pozornost a důkladně se připravit na případné pochybnosti správce daně.

Ing. Jana Rybáková

rybakova@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 1)

né diskriminace mužů. Zároveň datem účinnosti zrušení ustanovení dal ministerstvu dostatečný časový prostor k tomu, aby navrhlo jiný (nediskriminační) způsob prokazování péče o dítě. Doufejme, že tímto jiným způsobem nebude požadavek, aby přihlášku k pojištění na dobu péče o dítě vyplňovali všichni.

Lída Malimánková

malimankova@fucik.cz

Nižší DPH pro opravy bytů v ČR

Podle návrhu ministrů financí EU mohou mít státy do konce roku 2010 sníženou DPH ve dvou kategoriích služeb náročných na lidskou práci, ve výjimečných případech ve třech.

Česku se podařilo prosadit všechny tři oblasti výjimek. Do první kategorie výjimky patří renovace a opravy soukromých bytů a obytných domů vyjma materiálů, které tvoří podstatnou část hodnoty poskytnuté služby. Druhou kategorií je čištění oken a úklid v domácnostech. Do poslední kategorie patří domácí pečovatelské služby. Mezi tyto služby patří pomoc v domácnosti a péče o děti, staré, nemocné nebo postižené osoby. Návrh byl potvrzen Evropskou komisí a nyní musí návrh komise schválit Rada EU.

Vláda schválila návrh novely zákona o spotřebních daních

Návrh novely zákona o spotřebních daních, který bude předložen k projednání Parlamentu ČR, by měl změnit především sazby spotřební daně z tabákových výrobků. Nyní činí spotřební daň u cigaret nejméně 1,36 Kč za kus. Návrh počítá se zvýšením na 1,75 Kč za kus.

MF zveřejnilo nové tiskopisy pro daň z příjmů

MF zveřejnilo na svém webu tiskopis příznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2006 (vzor č. 13). Členění je obdobné jako ve formuláři za rok 2005. Byly však promítnuty změny v nezdanitelných částech základu daně, slevách na dani a další. Dále MF zveřejnilo nové tiskopisy vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti včetně příloh a žádost o poukázání chybějící částky vyplacené plátcem daně poplatníkům na měsíčních daňových bonusech.

 topvision

www.topvision.cz

Snížení nákladů na audit

Diskusní odpoledne pro manažery

Praha, 11. října 2006

Rozhodnutí Ústavního soudu – regulované nájemné

V částce 80 z 2. 6. 2006 252/2006 Sb. byl publikován náleze Ústavního soudu ČR ve věci regulovaného nájemného. Pronajímatel se domáhal dovolání na § 671 Občanského zákoníku (dále jen OZ), podle něhož je nájemce povinen platit nájemné podle smlouvy, jinak nájemné obvyklé v době uzavření smlouvy s přihlédnutím k hodnotě pronajímané věci a způsobu jejího užívání, aby mu nájemce platil nájemné v obvyklé výši. Podle znaleckého posudku bylo takové nájemné stanoveno na částku 4839 Kč, přičemž pronajímatel platil 1171 Kč.

Soudy šetřící tento případ konstatovaly, že v současné době neexistuje žádný právní předpis, jež by ve smyslu ustanovení § 696 OZ stanovil možnost zvýšení nájemného za užívání bytu, když obecná ustanovení OZ týkající se nájmu aplikovat nelze, není požadavek pronajímatele na placení obvyklého nájemného důvodný, je třeba vycházet z naposledy určené výše nájemného, jež bylo stanoveno podle tehdy ještě platné vyhlášky č. 176/1993 Sb. Tato vyhláška byla v minulosti zrušena Ústavním soudem. Pro právní nesoulad podal městský soud v Praze, který se kauzou zabýval ve druhém stupni, návrh k Ústavnímu soudu na zrušení zvláštních ustanovení OZ o nájmu bytu.

Problémem je to, zda výše zmiňovaná ustanovení OZ (§ 685-§ 716) nejsou v rozporu s Listinou základních práv a svobod z toho důvodu, že stanovují nerovná práva a povinnosti z nájemního vztahu mezi pronajímatelem a nájemcem. Dle názoru městského soudu stávající právní úprava nájmu bytu při absenci prováděcí právní úpravy podle § 696 odst. 1 OZ, v níž by právě mělo být stanoveno, kdy je pronajímatel oprávněn jednostranně zvýšit nájemné, jednostranně zvýhodňuje nájemce, a tedy je v rozporu s principem rovné ochrany vlastnictví dle článku 11 odst. 1 věta druhá LZSP.

Ke zvláštním ustanovením OZ týkajícím se nájmu bytu Ústavní soud uvádí, že ač celý oddíl o nájmu bytu ideově preferuje především ochranu nájemce, je mezi nimi řada takových,

kteří mají „neutrální“ charakter a reagují toliko na různé právní situace způsobené s užíváním bytu (např. společný nájem bytu), a existují ustanovení koncipovaná výlučně ve prospěch pronajímatele (povinnost nájemce uhradit drobné opravy a náklady na běžnou údržbu bytu, pronajímatelovo právo vstupu do bytu atd.). Z toho senát usuzuje, že ustanovení § 685-716 OZ je nutné vnímat jako komplex pravidel upravujících práva a povinnosti ke specifickému předmětu – bytu. Je-li předmět v zájmu společnosti (byt, resp. nájemní bydlení) specifický, je bezpochyby třeba zvláštní úpravy umožňující regulovat nikoli běžně **podřaditelné** situace. Návrh městského soudu navrhuje zrušit paragrafy z důvodu jejich nevyváženosti, protože ustanovení představující ochranu práv pronajímatele absentuje, zatímco ustanovení chránící nájemce jsou účinná, čímž je jednostranně zvýhodněno postavení nájemce.

Ústavní soud právně zhodnotil celou situaci a dal následující rozhodnutí:

1. Dlouhodobá nečinnost Parlamentu ČR spočívající v nepřijetí zvláštního právního předpisu vyvozujícího případy, v nichž je pronajímatel oprávněn jednostranně zvýšit nájemné, úrok za plnění poskytnuté s užíváním bytu a z něj i další podmínky nájemní smlouvy, je protiústavní a porušuje článek č. 4 odst. 3, článek č. 4 odst. 4 a článek 1 LZSP a článek 1 odst. 1 dodatkového protokolu č. 1 k úmluvě k ochraně lidských práv a základních svobod.

2. Návrh na zrušení § 696 odst. 1 OZ se zamítá.

3. Návrh na zrušení § 685-§ 695, § 696 odst. 2, § 697-§ 716 OZ se odmítá.

Závěr: Uvedeným rozhodnutím dal Ústavní soud částečně za pravdu pronajímatelům, kterým české právní předpisy neumožňují tzv. regulované nájemné zvýšit. V souvislosti s tímto náleze Ústavního soudu se očekává celá řada dalších žalob týkajících se neoprávněnosti regulovaného nájemného.

Ing. Ivan Fučík, ff@fucik.cz

Stanovení vedlejší činnosti při krácení odpočtu DPH

Plátce DPH, který použije přijatá zdanitelná plnění pro uskutečnění plnění uvedených v § 72 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen ZDPH), tak plnění uvedených v § 75 odst. 1 ZDPH, je povinen krátit odpočet daně zálohovým koeficientem a na konci roku pak provede jeho roční vyúčtování. Zálohový koeficient se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je součet částek bez daně za veškerá plátcem uskutečněná plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 2 písm. a) až d) ZDPH a ve jmenovateli celkový součet údajů v čitateli a součet veškerých plátcem uskutečněných plnění osvobozených od

daně bez nároku na odpočet daně uvedených v § 75 odst. 1 ZDPH, popřípadě upravený podle odstavce 3 tohoto ustanovení. V tomto odstavci jsou uvedena plnění, která se nezapočítávají do výpočtu koeficientu. Jedná se o prodej dlouhodobého majetku, který plátce používal pro svou ekonomickou činnost, dále o příležitostný převod nebo nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor dle § 56 ZDPH a v neposlední řadě finanční činnosti dle § 54 ZDPH. V případě finančních činností je podstatné, že nejsou započítávány do výpočtu koeficientu pouze v případě, že jsou příležitost-

(Pokračování na stránce 4)

Newsletter Finanční Management vydává Economia a.s.
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři
www.fucik.cz

Návrhy daňových předpisů

MF pracuje na návrzích novel daňových předpisů. Jejich osud však závisí na průběhu legislativního procesu. Pokud budou schváleny, budou účinné od 1. 1. 2007.

V **zákoně o správě daní a poplatků** by se mělo změnit ustanovení týkající se penále, které je účinné od roku 2007. Započítání penále za snížení daňové ztráty vůči penále za zvýšení daně by nemělo být vázáno na skutečnost, zda fakticky došlo k jeho zaplacení. Zvyšuje se jistota ručitele. Po dobu posečkání nebo splátkování povoleného na žádost ručitele lze nedoplatek vymáhat pouze na daňovém dlužníkovi. Platba daně ručitelem se použije na úhradu nedoplatku, za který ručí.

Do **zákona o místních poplatcích** by mělo být doplněno ustanovení, podle něhož se na místní poplatky nestanoví penále, úrok z posečkání a úrok z prodlení podle zákona o správě daní a poplatků. To nic nemění na skutečnosti, že včas nezaplacenou část poplatků může obec zvýšit až na trojnásobek.

Změna je navržena u prominutí **daně darovací a daně z převodu nemovitostí** při odstoupení od smlouvy, vrácení daru pro vady nebo zrušení vyvlastnění. Daňové uznatelným nákladem je též daň z převodu nemovitostí, a to i v případě zaplacení ručitelem za původního vlastníka. Dopluje se podmínka zaplacení ručitelem na základě výzvy správce daně.

Při prodlení s platbou záloh na **daň silniční** správce daně nezná skutečnou výši zálohy ani skutečnou výši případného nedoplatku. Skutečná výše záloh splatných do zákonem stanovených termínů a nedoplatek na dani se zjistí až z daňového přiznání, jež se podává do 31. 1. kalendářního roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období. Proto má být splatnost úroku z prodlení upravena odlišně od obecného ustanovení zákona o správě daní a poplatků, a to v náhradní lhůtě 30 dnů ode dne jejího stanovení.

Plátce by měl mít po změně § 72 odst. 3 zákona o DPH možnost uplatnit nárok na odpočet daně nejen v daňovém přiznání, ale i při daňové kontrole. S tím souvisí i navrhovaná změna § 73 odst. 11, který stanoví lhůtu pro uplatnění nároku na odpočet.

Český daňový systém je složitý

Zjednodušení daňového systému bylo hlavním úkolem expertní skupiny, kterou MF pověřilo zpracováním studie. Materiál byl vypracován ve formě věcného návrhu zákona a je zveřejněn na internetových stránkách MF.

MF vyzývá širokou i odbornou veřejnost, aby se ke zpracovanému materiálu vyjádřila nejpozději do 15. 11. 2006. Zveřejněný materiál není stanoviskem MF, ale nezávislým odborným názorem skupiny expertů.

(Pokračování ze stránky 3)

nou nebo vedlejší činnosti plátce. A zde se nabízí otázka, kdy se jedná o vedlejší činnost.

Termín „vedlejší činnost“ není v ZDPH definován ani blíže upřesněn, a tak se v praxi setkáváme s tím, že finanční úřady si vedlejší činnost vykládají různě. Činnost, kterou společnost podnikající v nějakém oboru (výrobní, obchod, služby) zajišťuje svými zaměstnanci za využití aktiv, je nutno rozhodně chápat jako hlavní činnost. Je však velice obtížné určit hranici, kdy se jedná o hlavní činnost a kdy již jen o činnost vedlejší. V rámci tzv. Koordinačního výboru – diskusního fóra zástupců Komory daňových poradců a Ministerstva financí ČR (dále MF), jehož cílem je sjednotit výklad jednotlivých sporných či nejasných ustanovení převážně daňových zákonů, byl MF předložen příspěvek zabývající se problematikou nejasného vymezení vedlejší činnosti. Vzhledem k důležitosti této problematiky jsme se rozhodli o navrhovaném výkladu tohoto pojmu a přijatém stanovisku MF informovat čtenáře našeho newsletteru.

V uvedeném příspěvku se předpokládá, že společnost (plátce daně) obchoduje s cennými papíry v rámci své hospodářské činnosti za účelem využití volných peněžních prostředků.

Jak bylo již výše řečeno, termín „vedlejší činnost“ není nikde v zákoně blíže specifikován. Bližší vymezení termínu vedlejší činnosti je možno nalézt v uveřejněném judikátu Evropského soudního dvora (dále jen ESD) pod číslem C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SGPS SA. ESD vychází ze základního cíle Šesté směrnice splnit pravidlo neutrality DPH a vyloučit negativní dopady na osobu povinnou k dani ve vztahu k odpočtu daně. V návrhu s odkazem na další judikát Evropského soudního dvora je argumentováno tím, že k narušení daňové neutrality by došlo v případě, že do jmenovatele koeficientu by byly zahrnuty veškeré výnosy z finančních činností osoby povinné k dani, a to i v případě, že tyto činnosti nevyžadují použití zboží a služeb podléhajících DPH, resp. požadují jen jejich velice omezené použití. Kromě toho je ve výše uvedeném judikátu uvedeno, že příjem vygenerovaný z finančních činností vyšší než příjem vygenerovaný podnikatelem z hlavní činnosti není důvodem pro to, aby činnost byla vyloučena z okruhu vedlejších transakcí.

Na základě výše uvedených závěrů ESD se předkladatelé příspěvku domnívají, že při členění činností realizovaných osobou povinnou k dani na činnosti „hlavní“ a vedlejší je nutno vycházet především z toho, zda při uskutečňování vedlejších činností dochází k využívání majetku osoby povinné k dani či ke spotřebě pořízených služeb, které podléhají DPH. Za kritérium, které by mělo představovat činnosti pro účely DPH vedlejší činnost, předkládají potřebu využití majetku či služeb jen ve velice omezené míře či vůbec, bez ohledu na poměr výnosů z činnosti vůči činností hlavní.

K posílení těchto argumentů dále předkládají stanovisko ESD z dřívějších případů (C-306/94), kde je vedlejší činnost vymezena negativním způsobem, tj. tak, že činnosti, které představují přímé, stále a nutné rozšíření zdanitelných transakcí realizovaných danou osobou povinnou k dani, se nepovažují za vedlejší činnost pro účely DPH.

Tato tvrzení se vztahují na výše uvedený příklad a vysvětlují, že se nejedná ani o přímé či nutné rozšíření zdanitelných transakcí realizovaných plátcem, dokonce ani o samotné rozšíření zdanitelných aktivit tohoto plátce. Pokud tedy společnost využije dočasně volné peněžní prostředky na obchodování na trhu s cennými papíry prostřednictvím obchodníka

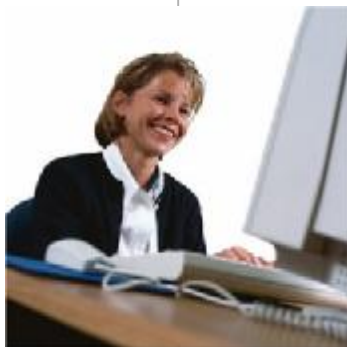
s cennými papíry na základě smlouvy, nejedná se o činnost hlavní, ale vedlejší.

Na základě výše uvedených argumentů došli předkladatelé k závěru, že při členění činností realizovaných osobou povinnou k dani na činnosti „hlavní“ a vedlejší pro účely výpočtu koeficientu a stanovení výše krácení odpočtu DPH je nutno vycházet především z toho, zda při uskutečňování těchto vedlejších činností dochází k využívání majetku osoby povinné k dani či ke spotřebě pořízených služeb, které podléhají DPH, pouze ve velice omezené míře, popř. vůbec, s výjimkou případů, kdy by se jednalo zcela zjevně o přímé, stále a nutné rozšíření realizovaných zdanitelných transakcí. Pokud je tato podmínka splněna, jedná se o vedlejší činnost.

S předloženým návrhem vyjádřilo MF souhlas s tím, že pro posuzování kritérií, zda danou činnost lze klasifikovat jako vedlejší, je nezbytné postupovat případ od případu.

Ing. Dita Stronová

stronova@fucik.cz

Českým bankám rostou zisky

Bankám rostou počty klientů, bilanční sumy, objemy poskytnutých úvěrů a hlavně zisky. Naše banky loni patřily mezi nejziskovější

tuzemské firmy a jejich letošní pololetní výsledky naznačují, že letošní rok by z tohoto pohledu mohl být ještě úspěšnější. Rostoucí zájem Čechů o půjčky je jedním z hlavních důvodů rostoucího zisku našich

bank. Ve struktuře zisků bank hraje stále významnější roli zisk z úroků s 59% a zisk z poplatků s 29% podílem v roce 2005. Příznivým prognózám ohledně zisku českých bank nahrává i nedávné zvýšení sazeb ČNB a předpoklad dalšího růstu sazeb. Vyšší sazby znamenají vyšší úroky, za něž banky budou půjčovat, a tím vyšší zisk z těchto úroků. Právě rostoucí zisky spolu s rostoucím výnosem z úroků z poskytnutých úvěrů budou vytvářet prostor pro snížení tolik diskutovaných bankovních poplatků.

Akcie z kuponové privatizace jsou stále v oběhu

Každý desátý člověk v ČR stále vlastní cenné papíry z kuponové privatizace, i když skončila před více než 13 lety. S růstem cen mnoha českých akcií několikanásobně vzrostl majetek tisíců drobných akcionářů. To je jedním z hlavních důvodů, proč se ještě dnes vyskytují výkupci akcií, kteří zneužívají neznalosti drobných akcionářů a nabízejí jim odkoupení za velmi nevýhodné ceny. ČNB se stále setkává s nabídkami nevýhodných odkupů cenných papírů z kuponové privatizace za nižší ceny, než je jejich skutečná tržní hodnota. Odkupy se dokonce týkají i podílových listů fondů, které lze bez problémů kdykoliv odprodat investiční společnosti, a to za tržní cenu, kterou je správce příslušného fondu zájemcům povinen sdělit. Aktuální ceny akcií, které se obchodují v RM-Systému (www.rmsystem.cz) či na burze (www.pse.cz), lze získat na webových stránkách nebo osobně na všech obchodních místech RM-Systému.

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

• Částka 136, rozeslaná 31. 8. 2006

426. Vyhláška o podílu jednotlivých obcí na stanovených procentních částech celostátního hrubého výnosu DPH a daní z příjmů

Zveme Vás na odborné semináře:

3.-4.10.2006, Praha

Tvorba projektového plánu Balanced Scorecard v excelu

... aneb jak nastavit priority plánu

11.10.2006, Praha

Tipy a triky pro vytvoření aplikace BSC

Controller-Institut

Controlling & Finance

Více informací na www.controlling.cz